

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/1983**z dnia 26 maja 2014 r.****w sprawie środka pomocy SA.33063 (2012/C) (ex 2012/NN) dotyczącego Trentino NGN srl. po wycofaniu się Włoch z realizacji projektu***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3159)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 24 maja 2011 r. Komisja otrzymała skargę złożoną przez trzech wiodących operatorów telefonii alternatywnej działających we Włoszech (Wind, Fastweb i Vodafone). W szczegółowym piśmie zarzucili oni, że projekt zainicjowany przez władze autonomicznej prowincji Trydentu we Włoszech („prowincja”) dotyczący ulokowania infrastruktury dostępu nowej generacji na terytorium prowincji stanowił *de facto* pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstwa Telecom Italia, która naruszała zasady konkurencji określone w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych ⁽²⁾. Skarżący zarzucili w szczególności, że prowincja nie poinformowała ich należycie o swoich planach i zamierzeniach oraz nie skonsultowała ich z nimi, że beneficjent został wyznaczony jeszcze przed rozpoczęciem działań oraz że wybrana infrastruktura po jej ulokowaniu nie pozwoli na rzeczywistą konkurencję.
- (2) W odpowiedzi na przesłany w dniu 22 czerwca 2011 r. wniosek o udzielenie informacji władze włoskie odpowiedziały w dniu 20 lipca 2011 r., że ich zamiarem było zastosowanie zasady prywatnego inwestora, a ponadto że ich interwencja nie stanowiła pomocy państwa, w związku z czym nie musiały spełniać warunków zgodności określonych w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych. W dniu 4 listopada 2011 r. Komisja, po usunięciu informacji poufnych z udzielonej przez władze włoskie odpowiedzi, przekazała ją skarżącym, którzy w dniach 29 listopada oraz 7 i 16 grudnia 2011 r. przekazali dodatkowe komentarze i dokumenty. Między styczniem a majem 2012 r. władze włoskie udzieliły różnych innych szczegółowych informacji dodatkowych. Między lutym a majem 2012 r. skarżący również udzielili informacji dodatkowych. W tym okresie z każdą z zaangażowanych stron odbyły się spotkania i przeprowadzono telekonferencje.
- (3) Decyzją z dnia 25 lipca 2012 r. („decyzja o wszczęciu postępowania”) Komisja poinformowała Włochy o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego opisanego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do tego projektu. Komisja, po usunięciu informacji poufnych, opublikowała decyzję o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾, zapraszając zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (4) Komisja otrzymała uwagi Włoch dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania pismami z dnia 22 i 23 listopada 2012 r. Komisja otrzymała także komentarze zainteresowanych stron: przedstawicieli Telecom Italia w dniu

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 24.10.2012, s. 6.

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7), które zostały poddane rewizji w 2013 r.: Wytyczne UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 25 z 26.1.2013, s. 1).

⁽³⁾ Zob. przypis 1.

3 grudnia 2012 r. i przedstawiciele Wind, Fastweb i Vodafone w dniu 7 grudnia 2012 r. Pismem z dnia 29 stycznia 2013 r. Komisja, po usunięciu z tych komentarzy wszystkich informacji poufnych, przekazała je władzom włoskim, które w dniu 5 marca 2013 r. przekazały swoje uwagi na temat komentarzy osób trzecich. Pomiędzy marcem a grudniem 2013 r. wszystkie zainteresowane strony (władze włoskie, Telecom Italia, Wind, Fastweb i Vodafone) intensywnie prowadziły rozmowy i wymieniały pisma, a z każdą z zainteresowanych stron odbyły się spotkania i przeprowadzono telekonferencje.

- (5) Pismem z dnia 31 stycznia 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję o zamiarze wycofania się przez prowincję z realizacji projektu. W dniach 14 i 20 marca 2014 r. władze włoskie przekazały dodatkowe informacje dotyczące faktycznego wycofania się przez prowincję z przedsiębiorstwa *joint venture* Trentino NGN, w szczególności w odniesieniu do sprzedaży udziałów prowincji na rzecz Telecom Italia, co zostało dokonane w dniu 28 lutego 2014 r.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (6) We wrześniu 2010 r. prowincja opracowała strategię mającą doprowadzić do realizacji celu w zakresie łączności, polegającego na objęciu 100 % terytorium prowincji ultraszerokopasmową siecią światłowodową do 2018 r. W ramach tej strategii określono dwa rodzaje działań: odnoszące się do obszarów prowincji o „średniej rentowności”⁽⁴⁾ oraz obszarów o „niskiej rentowności”; obszary o „wysokiej rentowności” zostały wyłączone ze strategii. W przypadku obszarów o średniej rentowności prowincja zamierzała utworzyć nowe przedsiębiorstwo o nazwie Trentino NGN, do którego mogliby przystępować partnerzy prywatni. W przypadku obszarów o niskiej rentowności prowincja planowała ustanowić środek pomocy państwa *ad hoc*, który zostałby opracowany i zgłoszony na późniejszym etapie, prawdopodobnie pod nadzorem będącego własnością publiczną prowincji przedsiębiorstwa Trentino Network, czyli podmiotu odrębnego od Trentino NGN, które byłoby odpowiedzialne za inne inicjatywy wchodzące w zakres ogólnej strategii szerokopasmowej prowincji.
- (7) W kolejnych miesiącach między prowincją i kilkoma prywatnymi operatorami odbyły się odrębne wymiany informacji, a w dniu 8 lutego 2011 r. prowincja podpisała protokół ustaleń z Telecom Italia dotyczący utworzenia przedsiębiorstwa *joint venture* Trentino NGN w celu ulokowania infrastruktury światłowodów doprowadzanych do domów na obszarach o średniej rentowności. Na podstawie tej wstępnej umowy prowincja zobowiązała się do wniesienia na poczet kapitału Trentino NGN wkładu pieniężnego w wysokości do 60 mln EUR, natomiast przedsiębiorstwo Telecom Italia miało wnieść jedynie wkłady rzeczowe, w tym w postaci 1) swojej istniejącej pasywnej infrastruktury (kanały i słupy) ze skutkiem natychmiastowym; oraz 2) likwidacji istniejącej sieci miedzianej po uruchomieniu sieci światłowodów doprowadzanych do domów. W tym samym roku wspomniany protokół ustaleń podpisało jeszcze dwóch mniejszych udziałowców: instytucja finansowa Finanziaria Trentina oraz mniejszy dostawca usług internetowych MC-link, z których każdy miał wnieść do przedsiębiorstwa niższe wkłady finansowe.
- (8) Do grudnia 2011 r. zakończono przygotowywanie biznesplanu, a firma Analysis Mason przygotowała na zlecenie prowincji sprawozdanie z badania *due diligence*. Jednocześnie określono też ostatecznie prawa i obowiązki poszczególnych udziałowców oraz bardziej precyzyjnie zdefiniowano wkłady rzeczowe wnoszone przez Telecom Italia do Trentino NGN. Dalsze zmiany w uzgodnieniach udziałowców zostały wprowadzone po dyskusjach prowadzonych z Komisją oraz po sporządzeniu przez Analysis Mason ekspertyzy dotyczącej projektu. Do marca 2012 r. firma Reconta Ernst & Young przygotowała wymaganą ekspertyzę dotyczącą pierwotnego wkładu rzeczowego Telecom Italia, co doprowadziło do wprowadzenia kolejnej zmiany.
- (9) Prowincja utworzyła Trentino NGN samodzielnie, wnosząc minimalny wkład na poczet kapitału w wysokości poniżej 100 000 EUR. Struktura kapitału przedsiębiorstwa miała uzyskać swój ostateczny kształt w drodze podwyższenia kapitału własnego po zawarciu umów z prywatnymi udziałowcami. Planowano, że podwyższenie kapitału własnego Trentino NGN odbędzie się w następujący sposób: prowincja wnieśli wkład w wysokości 50 mln EUR (odpowiadający 52,2 % udziałów), Finanziaria Trentina wnieśli wkład w wysokości 5 mln EUR (5,2 % udziałów), MC-link wkład w wysokości 1,5 mln EUR (1,56 % udziałów)⁽⁵⁾, zaś Telecom Italia wnieśli najem, w formie nieodwołalnych praw użytkowania, swojej pasywnej infrastruktury (kanały i słupy) na terenie całej prowincji, do wykorzystania w celu utworzenia nowej sieci światłowodowej („pierwszy wkład”). Wartość pierwszego wkładu Telecom Italia wyceniono wstępnie na kwotę 39,8 mln EUR, jednak w przygotowanym przez Ernst & Young sprawozdaniu dotyczącym wartości tego wkładu wskazano nieco niższą kwotę, wynoszącą 39,3 mln EUR, co doprowadziło do zaktualizowania umowy (ostatecznie wartość tę oszacowano na 39,448 mln EUR).
- (10) W dniu 18 maja 2012 r. utworzono przedsiębiorstwo *joint venture* Trentino NGN, przy czym pierwsze wkłady wniesione przez każdą ze stron kształtowały się następująco: prowincja wpłaciła tylko część planowanego wkładu pieniężnego, tj. 14,845 mln EUR zamiast 50 mln EUR, podobnie Finanziaria Trentino wniosła tylko 1,25 mln

(4) Zidentyfikowane obszary o średniej rentowności stanowiły gminy, w których koszt ulokowania infrastruktury światłowodów doprowadzanych do domów wynosiłby około 1 000 EUR na gospodarstwo domowe, tj. w sumie 42 gminy i 150 000 gospodarstw domowych, stanowiących 60 % mieszkańców prowincji.

(5) W decyzji o wszczęciu postępowania wskazano, że wkład MC-link wyniesie 1 mln EUR, co odpowiada 1,6 % udziałów, jednak w toku postępowania wyjaśniającego władze włoskie wskazały, że prawidłową wartością była kwota 1,5 mln EUR odpowiadająca 1,56 % udziałów.

EUR z 5 mln EUR, a MC-link tylko 0,375 mln EUR z 1,5 mln EUR. Telecom Italia wniosło nieodwołalne prawa użytkowania swojej pasywnej infrastruktury, których wartość oszacowano ostatecznie na 39,448 mln EUR. Wynikająca z tych wkładów struktura udziałów była następująca: prowincja: 52,16 %, Telecom Italia: 41,07 %, MC-link: 1,56 %, Finanziaria Trentino 5,21 %. W tabeli poniżej zaprezentowano sytuację udziałowców Trentino NGN oraz ich udziały (w okresie od 18 maja 2012 r. do 28 lutego 2014 r.).

Udziałowiec	% kapitału	Kapitał subskrybowany (EUR)	Kapitał wpłacony (EUR)
Prowincja	52,16	50 095 000	14 845 000
Telecom Italia	41,07	39 448 000	39 448 000
MC-link	1,56	1 500 000	375 000
Finanziaria Trentina	5,21	5 000 000	1 250 000
Ogółem	100,00	96 043 000	55 918 000

- (11) Zgodnie z umową udziałowców pod koniec trzeciego roku od wniesienia pierwszego wkładu lub po uruchomieniu co najmniej 16 % nowych łączy światłowodowych Telecom Italia i prowincja mogą podjąć decyzję o wniesieniu przez Telecom Italia „drugiego wkładu”, tj. przeniesieniu do Trentino NGN 1) prawa własności (w przeciwieństwie do już udzielonych nieodwołalnych praw użytkowania) do pasywnej infrastruktury istniejącej na obszarach o średniej rentowności określonych przez Trentino NGN; oraz 2) prawa własności do sieci miedzianej w celu jej wyłączenia i przeniesienia wszystkich klientów do nowej sieci światłowodowej. Wstępnie wartość tego wkładu została oszacowana na 520 EUR za każdą aktywną linię miedzianą, co obejmowało zarówno linie detaliczne Telecom Italia, jak i linie obsługiwane w imieniu operatorów posiadających uwolniony dostęp do pętli lokalnej. Szacowano, że kwota ta zostanie powiększona o 2 mln EUR odpowiadające wartości przekształcenia nieodwołalnych praw użytkowania przestrzeni w kanałach (tj. pierwszego wkładu) w prawo własności. W tej drugiej fazie Telecom Italia nabędzie – tytułem drugiego wkładu – udział większościowy i kontrolę nad Trentino NGN, w razie konieczności w drodze dodatkowego zastrzyku kapitałowego dokonanego przez Telecom Italia.
- (12) Umowa udziałowców przewidywała ponadto, że po upływie kolejnych trzech lat lub po osiągnięciu celu w postaci 43 % aktywnych i podłączonych linii przedsiębiorstwo Telecom Italia będzie uprawnione do skorzystania wobec prowincji i MC-link z opcji kupna ich udziałów w Trentino NGN. W zamian za przyznanie Telecom Italia tego prawa oraz w przypadku gdyby zostało ono ostatecznie wykonane, Telecom Italia miało zapłacić prowincji 6,5 mln EUR, z czego jedną połowę w okresie jednego roku, a drugą połowę w okresie dwóch lat. Cena kupna udziałów miała być równa wartości wkładu powiększonej o roczną kwotę netto odpowiadającą 7,75 % wypłaconych dywidend⁽⁶⁾. Dwóm pozostałym udziałowcom – MC-link i Finanziaria Trentina – przyznano opcję sprzedaży, uprawniającą ich do sprzedaży swoich udziałów w Trentino NGN na rzecz Telecom Italia za cenę odpowiadającą wartości wniesionych przez nich wkładów, powiększoną odpowiednio o 5,5 % oraz 7 % w skali roku.
- (13) Na podstawie szczegółowych umów udziałowców przedsiębiorstwo Telecom Italia zostało także wyznaczone jako dostawca na rzecz Trentino NGN w zakresie budowy sieci, zarządzania nią oraz jej obsługi. Topologia sieci, jaka miała być zastosowana, to topologia „punkt-wiele punktów”. Nie przewidziano żadnych obowiązków w zakresie uwolnienia lub zapewnienia dostępu. Wybrana architektura przewidywała wyłącznie uruchomienie trzech równoległych gigabitowych pasywnych sieci optycznych (GPON)⁽⁷⁾, z których dwie miały być udostępniane innym operatorom w ramach koncesji.

3. OTWARCIE FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (14) Komisja otwarła formalne postępowanie wyjaśniające z uwagi na poważne wątpliwości, czy środek spełniał warunki testu prywatnego inwestora, a także w celu ustalenia, czy może on być uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym, jeżeli wykazane zostanie, że zawiera elementy pomocy państwa.

⁽⁶⁾ Wartości te wynikały z trzeciej zmiany do umowy udziałowców, podpisanej w dniu 11 maja 2012 r. Pierwotnie ustalono, że wkład pieniężny wyniesie 4,7 mln EUR, a roczna stopa 7,5 %.

⁽⁷⁾ Technologia umożliwiająca świadczenie usług internetowych w topologii „punkt-wiele punktów”. Operatorzy zainteresowani świadczeniem usług musieliby aktywować całą sieć z zastosowaniem technologii GPON.

(15) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła obawę, że zaangażowanie prowincji w Trentino NGN charakteryzowało się kilkoma cechami, które wzbudzały wątpliwości co do tego, czy spełnia ono warunki testu prywatnego inwestora oraz czy udział prowincji w przedsiębiorstwie rzeczywiście odpowiadał udziałowi partnerów prywatnych. W szczególności wątpliwości Komisji dotyczyły następujących kwestii:

- Realizacja projektu w czasie: Komisja wątpiła, że prowincja od samego początku działała jak prywatny inwestor kierujący się nie celami polityki publicznej, lecz względami gospodarczymi i dotyczącymi rentowności. Wydaje się, że prowincja uruchomiła projekt w interesie publicznym, a następnie przyjęła dla niego formę przedsiębiorstwa *joint venture* z operatorem zasiedziałym Telecom Italia i dopiero *ex post* próbowała zapewnić zgodność projektu z testem prywatnego inwestora, wprowadzając zmiany między innymi po rozmowach z Komisją, przy jednoczesnym utrzymywaniu dotychczasowej struktury inicjatywy.
- Udział podmiotów prywatnych: Udział MC-link i Finanziaria Trentina był marginalny, natomiast przedsiębiorstwa Telecom Italia znaczący, lecz rozłożony w czasie.
- Jednoczesność inwestycji: Działania prowincji miały być natychmiastowe, natomiast wkłady wnoszone przez Telecom Italia były rozłożone w czasie i warunkowane wystąpieniem pewnych zdarzeń i procesów decyzyjnych.
- Jednakowe warunki: Nie było jasne, czy warunki, na których prowincja dokonywała inwestycji w przedsiębiorstwo *joint venture* były takie same jak warunki dla partnerów prywatnych, konkretnie dla Telecom Italia. Komisja dostrzegła kilka rozbieżności dotyczących terminów i warunków wnoszenia wkładów przez Telecom Italia, a także dotyczących możliwości zakupu przez Telecom Italia udziałów prowincji i przejścia pełnej kontroli nad Trentino NGN przez skorzystanie z opcji kupna.
- Pierwszy wkład Telecom Italia ⁽⁸⁾: Wydaje się, że wartość pierwszego wkładu Telecom Italia została wyliczona na podstawie przedkładanych przez strony dokumentów, założeń, prognoz i analiz finansowych, które nie zostały zweryfikowane przez niezależnego eksperta. Wątpliwości wzbudzał fakt, czy prywatny inwestor byłby gotowy zaakceptować znaczący udział kapitałowy w przedsiębiorstwie *joint venture* w zamian za dostęp do regulowanego aktywu, który można uzyskać w drodze umowy po cenach regulowanych. Nie było jasne, czy prywatny inwestor zaakceptowałby najem infrastruktury, która miała być nabyta w późniejszym terminie, jako adekwatny udział w kapitale własnym. Komisja miała wątpliwości, czy prywatny inwestor nabyłby infrastrukturę, która nie byłaby potrzebna, ponieważ nieodwołalne prawa użytkownika dotyczyłyby kanałów i słupów Telecom Italia na terenie całej prowincji, a nie tylko na obszarach, na których Trentino NGN miało ulokować swoją sieć.
- Drugi wkład Telecom Italia ⁽⁹⁾: Istniały wątpliwości co do przyszłej wyceny drugiego wkładu Telecom Italia, opartej wówczas na uzgodnionej metodzie nieopartej opinią ekspertów. Nie było jasne, czy wstępna wycena przekształcenia nieodwołalnych praw użytkownika w prawo własności była zgodna z warunkami rynkowymi, w szczególności, czy wyceny pierwszego wkładu (najem) i drugiego wkładu (własność) nie pokrywały się, z uwagi na fakt, że w przeważającej części przenoszone prawa dotyczyły tej samej infrastruktury. Komisja miała wątpliwości dotyczące stosowności metody wyceny przeniesienia własności wszystkich elementów sieci miedzianej ⁽¹⁰⁾, mając na względzie wysokie koszty jej utrzymania i fakt, że zasadniczym celem było jej wyłączenie po uruchomieniu sieci światłowodowej, jak i uwzględniając potencjalne alternatywy w stosunku do proponowanej metody.
- Biznesplan i ryzyko ponoszone przez strony: Istniały znaczne różnice między profilami ryzyka ponoszonego przez podmiot sektora publicznego i prywatnych inwestorów, mając na względzie różny charakter i różne terminy wnoszenia ich wkładów, zróżnicowane prawa i obowiązki stron – *prima facie* niskie ryzyko dla Telecom Italia, niskie koszty alternatywne dla Telecom Italia, niskie ryzyko dla aktualnej działalności, gdyż przedsiębiorstwo Telecom Italia miało zachować kontrolę nad siecią miedzianą nawet po jej wniesieniu do przedsiębiorstwa *joint venture* dzięki jednoczesnemu uzyskaniu kontroli nad przedsiębiorstwem, a także uzyskanie pełnej kontroli i internalizacja zysków w drodze skorzystania z opcji zakupu gdyby przedsiębiorstwo *joint venture* okazało rentowne; podczas gdy prowincja najwyraźniej pełniła rolę inwestora

⁽⁸⁾ Pierwszy wkład obejmował przeniesienie nieodwołalnych praw użytkownika.

⁽⁹⁾ Drugi wkład składał się z dwóch części: 1) przekształcenia w prawo własności nieodwołalnych praw użytkownika (stanowiących pierwszy wkład) przestrzeni w kanałach Telecom Italia tylko na obszarach prowincji o średniej rentowności (tj. docelowych obszarach działania Trentino NGN), oraz 2) przeniesienia własności wszystkich elementów sieci miedzianej w celu jej wyłączenia po przeniesieniu wszystkich klientów do nowej sieci światłowodowej.

⁽¹⁰⁾ Metoda wykorzystana wówczas do ustalenia tej wartości była oparta na uśrednionej teoretycznej wartości zastąpienia sieci, na podstawie modelu BU-LRIC wykorzystywanego przez włoski krajowy organ regulacyjny AGCOM w celu określenia opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej, która to wartość jest uśredniona dla całego kraju i nie jest obliczana konkretnie dla prowincji.

finansowego w projekcie modernizacji infrastruktury, który może oczekiwać najwyżej zwrotu w wysokości maksymalnie 7,75 % i 6,5 mln EUR w razie skorzystania z opcji zakupu⁽¹⁾. Obliczenia zawarte w biznesplanie mogły nie być całkowicie dokładne, co wynikało z optymistycznych założeń dotyczących faktycznego popytu ze strony użytkowników końcowych oraz przychodów uzyskiwanych od operatorów alternatywnych aktywujących wszystkie dostępne łącza GPON⁽²⁾. Były też inne podobne przykłady ryzyka: Przedsiębiorstwo Telecom Italia mogło zdecydować o opóźnieniu wyłączenia sieci miedzianej, z uwagi na brak jakiegokolwiek postanowienia umownego zobowiązującego je do takiego wyłączenia, co mogłoby spowodować opóźnienie osiągnięcia przez Trentino NGN prognozy rentowności. Istniała niepewność dotycząca całkowitych środków finansowych koniecznych do zakończenia operacji uruchamiania sieci, które oszacowano na 150 milionów EUR.

- Inne wątpliwości: wybór Telecom Italia z pominięciem procedury przetargowej oraz wynagrodzenie dla Telecom Italia w zamian za usługi świadczone na rzecz Trentino NGN; podwójna rola Telecom Italia jako udziałowca i dostawcy.

4. DECYZJA PROWINCJI O WYCOFANIU SIĘ Z REALIZACJI PROJEKTU

- (16) W dniu 31 stycznia 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że prowincja postanowiła wycofać się z realizacji projektu Trentino NGN i nie prowadzić go dalej, w porozumieniu ze wszystkimi pozostałymi stronami: Telecom Italia, MC-link i Finanziaria Trentina.
- (17) W dniu 14 marca 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że prowincja odstąpiła swoje udziały w Trentino NGN spółce Telecom Italia za kwotę 15 852 435 EUR, odpowiadającą wartości częściowego wkładu pieniężnego wniesionego przez prowincję do Trentino NGN w wysokości 14,845 mln EUR powiększonego o odsetki składane według stopy 3,75 %. Według władz włoskich Trentino NGN jest obecnie kontrolowane przez Telecom Italia, a Finanziaria Trentina i MC-link są jego udziałowcami mniejszościowymi.
- (18) Władze włoskie wyjaśniły, że pomimo utworzenia Trentino NGN w dniu 18 maja 2012 r. i wniesienia na poczet jego kapitału częściowych wkładów, w dniu 20 sierpnia 2012 r. (po wydaniu decyzji o wszczęciu postępowania) prowincja i inne strony uczestniczące w Trentino NGN zmieniły umowę udziałowców, a cała działalność NGN została zawieszona do momentu zakończenia prowadzonego przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego. W związku z tym zostały wstrzymane wpłaty wkładów w pełnej wysokości przez wszystkie zainteresowane strony (dokonano jedynie częściowych wpłat). Wstrzymano także dalsze działania przewidziane w umowie udziałowców. Trentino NGN nie zaczęło uruchamiać planowanej sieci światłowodów doprowadzanych do domów (ani żadnej innej sieci).
- (19) Działania podejmowane przez Trentino NGN były ograniczone wyłącznie do zapewniania osobom trzecim dostępu do infrastruktury objętej nieodwołalnymi prawami użytkownika w celu wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów. W odniesieniu do tego ostatniego aspektu, władze włoskie wyjaśniły, że ponieważ przedsiębiorstwo Telecom Italia posiadało obowiązki regulacyjne związane z dostępem na rzecz innych licencjonowanych operatorów, po przeniesieniu w maju 2012 r. przez Telecom Italia praw użytkownika pasywnej infrastruktury na rzecz Trentino NGN niektórzy operatorzy wnioskowali o dostęp do tej pasywnej infrastruktury i dostęp taki uzyskiwali. W związku z tym przedsiębiorstwo Telecom Italia kilkakrotnie dokonywało wpłat na rzecz Trentino NGN tytułem wynagrodzenia za zakup przez Trentino NGN dostępu do pasywnej infrastruktury, w odpowiedzi na wnioski o dostęp składane przez innych licencjonowanych operatorów. Kwoty te nie przekraczały 15 000 EUR i stanowiły jedyne przychody uzyskane przez Trentino NGN po jego powołaniu.
- (20) Władze włoskie wskazały także, że prowincja nie zapłaciła ani nie zapłaci żadnej kary w związku z wycofaniem się z realizacji projektu Trentino NGN. W umowie udziałowców z dnia 16 grudnia 2011 r. i w kolejnych jej zmianach zawarto postanowienia dotyczące rozwiązania umowy, umożliwiające prowincji odstąpienie od realizacji projektu Trentino NGN bez jakichkolwiek kar, także w sytuacji, w której projekt nie zostałby nawet w części zrealizowany.

5. OCENA

- (21) Choć Włochy przedsięwzięły pewne zmierzające do realizacji projektu Trentino NGN kroki wstępne, polegające przede wszystkim na zawarciu różnych umów i wykonaniu działań mających na celu utworzenie przedsiębiorstwa *joint venture*, a także wspomnianym wyżej częściowym wpłaceniu przez prowincję wkładu pieniężnego (a także częściowych wkładów pieniężnych pozostałych stron i wkładu rzeczowego Telecom Italia), jednak cały projekt zatrzymał się na tym etapie.

⁽¹⁾ We wstępnych obliczeniach wykonanych przez prowincję maksymalne wynagrodzenie ustalono na poziomie stopy zwrotu z kapitału własnego wynoszącej 10,5 %.

⁽²⁾ Planowano uruchomienie trzech równoległych sieci GPON, przy czym dwóch z nich poza zakresem zapotrzebowania Trentino NGN i w teorii miały być one wynajmowane do eksploatacji przez operatorów alternatywnych.

- (22) W odniesieniu do częściowej wpłaty dokonanej przez prowincję na rzecz kapitału Trentino NGN, władze włoskie wyjaśniły, że Trentino NGN złożyło wszystkie środki pieniężne otrzymane od udziałowców (tj. wkłady finansowe wniesione przez prowincję, MC-link i Finanziaria Trentina, pomniejszone o koszty i podatki) na rachunku bankowym oprocentowanym według stopy 2,71 % w 2012 r., 1,509 % do dnia 1 lutego 2013 r. i 1,524 % po dniu 1 lutego 2013 r. Kwoty częściowych wpłat (w tym dokonanych przez prowincję) pozostawały nieaktywne na rachunku bankowym Trentino NGN. Władze włoskie utrzymują, że w dniu 28 lutego 2014 r. prowincja odzyskała swój częściowy wkład pieniężny powiększony o odsetki składane według stopy 3,75 %. Władze włoskie wyjaśniły, że stopa odsetek składanych wynosząca 3,75 % była wynikiem wynegocjowanego przez strony porozumienia i odpowiada w przybliżeniu podwójnej stopie oprocentowania dwu- do trzyletnich obligacji skarbowych rządu włoskiego oraz jest zbliżona do stopy oprocentowania dziesięcioletnich obligacji skarbowych.
- (23) Częściowe wniesienie wkładu pieniężnego przez prowincję do Trentino NGN wiązało się z przeniesieniem zasobów państwowych. Jednak na podstawie dostępnych informacji, ze względu na fakt, że realizacja projektu Trentino NGN została zawieszona w dniu 20 sierpnia 2012 r., a w dniu 28 lutego 2014 r. prowincja skutecznie wycofała się z projektu i odzyskała w całości wpłaconą początkowo kwotę powiększoną o rozsądne odsetki, Komisja może uznać, że dokonanie tej częściowej płatności nie spowodowało powstania korzyści gospodarczej dla Trentino NGN lub jego udziałowców.
- (24) W odniesieniu do minimalnej aktywności podejmowanej przez Trentino NGN, tj. transakcji dotyczących sprzedaży praw użytkowania (zob. motyw 19), działania te były wykonywane w celu wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów, którym nadal podlegało Telecom Italia, i nie wydaje się, aby spowodowały korzyść gospodarczą dla Trentino NGN lub jego udziałowców, w tym Telecom Italia. Z uwagi na te okoliczności transakcje te nie podważają dokonanej powyżej oceny.
- (25) W związku z tym Komisja stwierdza, że projekt Trentino NGN nie został zrealizowany, dlatego też w świetle wycofania się prowincji z realizacji projektu niniejsze postępowanie wyjaśniające stało się bezprzedmiotowe.

6. WNIOSKI

- (26) Mając na uwadze powyższe ustalenia, Komisja postanowiła zamknąć postępowanie wszczęte na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, ponieważ wycofanie się władz włoskich (prowincji) z realizacji projektu Trentino NGN sprawiło, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wycofanie się władz włoskich z realizacji projektu Trentino NGN sprawiło, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W związku z tym Komisja postanowiła zamknąć postępowanie wszczęte na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący